

Nr 694.

Av herr Nilsson i Göteborg m. fl., i anledning av
Kungl. Maj:ts proposition, nr 213, med förslag till
motorfordonsförordning och vägtrafikstadga.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 213 om förslag till vägtrafikstadga finnes i dess 3 kap. 3 § tredje stycket särskilda bestämmelser för förare av fordon att iakttaga vid passerandet av å hållplats stående spårvagn.

Dessa bestämmelser innefatta generell rätt att passera å *hållplats* stående spårvagn utan att stanna. Dylig rätt är dock ej medgiven i alla spårvägsreglementen.

För Stockholm gäller således följande av Överståthållarämbetet utfärdade ordningsföreskrifter (6 §, 13 mom.):

»Vid passerandet av spårvagn vid hållplats skall fordon framföras med särskild varsamhet.

Är hållplatsen icke försedd med refuge eller annan anordning till skydd för passagerarna, får fordon icke köras fram, när spårvagn håller vid platsen för passagerares av- eller påstigning och fordonet vid framkörning skulle komma närmare spåret än 2,5 meter.»

I övriga städer med spårvägstrafik förekommer icke skyldigheter för förare av fordon att stanna vid spårvagnshållplats, då passagerare där av- eller påstiga. Emellertid synes det oss ur dessa trafikanters säkerhetssynpunkt önskvärt att de nya bestämmelserna i denna del av vägtrafikstadgan få en mera för spårvägstrafikanterna säkerhetsbetonad utformning.

De skyldigheter, som vid framförande av spårvagn åligga dess förare, återfinnas i särskilda av vederbörande myndigheter utfärdade reglementen.

Bestämmelserna i vägtrafikstadgan ha icke hittills haft sin tillämpning å vid skenor bundna fordon och i det nya förslaget till vägtrafikstadga har statsrådet och chefen för kommunikationsdepartementet icke funnit sig böra vidtaga ändring härutinnan.

Däremot finna vi det nödvändigt, att i den allmänna vägtrafikstadgan skall införas alla sådana bestämmelser om spårvägstrafik, som *allmänheten*, den gående såväl som den körande, har att iakttaga. I enlighet härmed anse vi nödvändigt, att i stadgan intages spårvägsreglementenas bestämmelse om skyldighet att *lämna vägen fri för annalkande spårvagn*. Denna bestämmelse »har ej tillkommit för att gynna detta kommunikationsmedel på andra trafikslags bekostnad» framhåller Svenska spårvägs-, buss- och förortsbaneföreningen i underdånigt yttrande, avgivet den 29 oktober 1929 över förslaget till nu gällande vägtrafikstadga, »utan utgör endast

ett i den allmänna trafiksäkerhetens intresse infört stadgande, som väl motiverat även ur andra synpunkter befunnits nödvändigt på den grund, att spårvägstrafiken som bunden vid skenor är stel och ej kan manövreras fritt på vägbanan. Ehuru denna spårvagnarnas företrädesrätt är föreskriven i varje spårvägsreglemente, bör regeln härom som en föreskrift avsedd för allmänheten, ej saknas i vägtrafikstadgan, där den under alla omständigheter är till vägledning, speciellt för vägfarande från orter, som sakna spårvägar.»

Regeln om spårvagns förkörsrätt har i till exempel ordningsstadga för trafiken med Göteborgs stads elektriska spårvägar följande formulering:

»Vid annalkande av elektrisk spårvagn skall allmänheten, vare sig från vagnen gives signal eller icke, genast avlägsna sig från spåret så mycket, att spårvagnen obehindrat kan komma fram; och vare förbjudet att onödigtvis köra å spåren.»

Samma bestämmelser gälla även bl. a. för Stockholms spårvägar.

Det synes oss dock tillfyllest om i vägtrafikstadgan göres ett påpekande för allmänheten till denna spårvagnarnas förtursrätt, genom att i stadgans 7 § tillfogas ett nytt stycke av innehåll som vi föreslå.

På grund av vad sålunda anförts hemställa vi,

att riksdagen måtte besluta,

att i 3 kap. 3 § tredje stycket i förslag till vägtrafikstadga utgå orden »— — — eller i samband med passerande av å hållplats stående spårvagn — —»,

att efter tredje stycket ett nytt införes av följande lydelse:

»— — att i samband med passerande av å hållplats stående spårvagn framföra fordonet med särskild varsamhet och under alla omständigheter icke använda större hastighet än att detsamma omedelbart kan stannas samt att, därest hållplatsen icke är försedd med refuge eller annan anordning till skydd för passagerarna, stanna fordonet, när fordonet vid framkörning skulle komma närmare spåret än 2 1/2 meter»,

att till 7 § i nämnda stadga införes ett nytt stycke av följande lydelse:

»I avseende å skyldigheten att lämna vägen fri för spårvagn gäller vad härom finnes särskilt stadgat.»

Stockholm den 26 mars 1936.

Olof Nilsson,
Göteborg.

Carl Lovén.

C. J. Ekman.